

βανέλ-λιν τό, Κύπρ. *βανίλ-λιν* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπισήμου ὄρ. *vanellus*.

Τὸ ἐντομοφάγον πτηνὸν *vanellus cristatus*.

βανίλλια ἡ, κοιν. *βανίλλη* πολλαχ. *βανίλλ'* Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *vaniglia*.

1) Ἡ ἀρωματικὴ καὶ ἀρτυματικὴ οὐσία ἐκ τοῦ καρποῦ τῶν φυτῶν τοῦ γένους τῆς βανίλλης (*vanilla*) τῆς τάξεως τῶν ὀρχεοειδῶν (*orchidaceae*) καὶ ἰδίως βανίλλης τῆς ἐπιτεδοφύλλου (*vanilla planifolia*) τοῦ Μεξικοῦ. β) Γλυκὸ μὲ μαστίχην Χίου καὶ ἄρωμα βανίλλης. 2) Οἱ κοσμητικοὶ θάμνοι τοῦ γένους τοῦ ἡλιοτροπίου (*heliotropium*) τῆς τάξεως τῶν τραχυφυλλωδῶν (*borraginaceae*) μὲ ἄνθη ὁσμῆς βανίλλης, ὡς ἡλιοτρόπιον τὸ Περούβιανόν (*heliotropium Peruvianum*). [**]

βανίλλος ἐπίθ. Πελοπν. (Δημητσάν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βανίλλια*.

Πελοπόν., ὠχρός.

βάννα ἡ, σύνηθ.

Ἐκ τοῦ Γαλλ. *vanne*.

Ὑδατοφράκτης ρυθμίζων τὴν ροὴν ὕδατος ὀχετοῦ ἢ ὑδραγωγοῦ σωλήνος.

βαννατζία ἡ, Τσακων.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βαννακίς* < *βαρνακίς* = ἀρνακίς. Τὸ ἐν ἀρχῇ β εἶναι τὸ δίγαμμα. Ἰδ. Μδέφνερ Λεξ. ἐν λ. Θηλυκὸν ἀρνίον, ἀμνάς.

βάννε ὁ, Τσακων.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαννί*.

Ἀμνός. Συνών. *ἀρνί*.

βαννί τό, Τσακων. Πληθ. *βαννίζα* Τσακων.

Ἐκ τοῦ παρ' Ἡσυχ. *βαρνίον*. Πβ. Μδέφνερ Λεξ. ἐν λ. *βαννατζία*.

Μικρὸν ἀρνίον. Συνών. *ἀρνάκι*, *βαννιούλλι*.

βαννιούλλι τό, Τσακων.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαννί* καὶ τῆς καταλ. -οῦλλι.

Βαννί, ὁ ἰδ.

βάννιχος ἐπίθ. Τσακων.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βάννε*.

Ἀρνήσιος: *Βάννιχα* ἔρξα (ἔρξα).

βαννιχούλλιζα τά, Τσακων.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βάννιχος*.

Μαλλιὰ ἀρνίων.

***βανομηλζα** ἡ, *βανουμ'λζα* Μακεδ. (Σισάν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βανόμηλο* καὶ τῆς καταλ. -ζα.

Εἶδος μηλέας.

***βανόμηλο** τό, *βανόμ'λου* Μακεδ. (Σισάν.)

Ἐξ ἀγνώστου α' συνθετ. καὶ τοῦ οὐσ. *μηλο*.

Ὁ καρπὸς τῆς **βανομηλζα*.

βάντα ἡ, Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Κλάδος.

βαντάκα ἡ, Πελοπν. (Κορών.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά.

— Λεξ. Δημητρ. *βαδάκα* Ζάκ. Ἰμβρ. Κέρκ. Κεφαλλ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαντάκι* κατὰ τύπ. μεγεθ.

1) Δέμα διαφόρων εἰδῶν ἱματισμοῦ ἢ παρομοίων τι-
νῶν Κεφαλλ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά.—Λεξ. Δημητρ.: Ἐ-
καμε μὲ βαντάκα τ' ἄπλυτα καὶ τὰ πῆρε νὰ τὰ πλύνῃ Λεξ.

Δημητρ. Μὲ *βαδάκα* ροῦχα Κεφαλλ. Μὲ *βαδάκα* μαλλιά
αὐτόθ. Συνών. *μπόγος*. 2) Δέμα πλανοδίου ἐμπό-
ρου περιέχον τὰ διάφορα ἐμπορεύματά του συνήθως παν-
νικά καὶ φερόμενον ἐπὶ τοῦ ὤμου τοῦ Ζάκ. Πελοπν. (Κο-
ρών.): Ἄσμ.

Τοῦ πρόπει τοῦ προξενιτῆ μαθήλι ἀπὸ *βαδάκα*

ποῦ ἐταίριασε τὸ νῆδ γὰρδὸ μὲ νύφη *μανρομμάτα*

(μαθήλι ἀπὸ *βαδάκα* = καινουργές) Ζάκ. 3) Δέμα λαχά-
νων Ζάκ. 4) Μεταφ. γυνὴ μικρόσωμος καὶ εὐτραφῆς
Ζάκ. 5) Ἀνθοδέσμη Ἰμβρ.

βαντακάκι τό, ἀμάρτ. *βαδακάκι* Κύθηρ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βαντάκι*.

Μικρὸν δέμα ξύλων.

βάντακας ὁ, Δλουκοπ. Ποιμεν. Ρούμελ. 251.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. *βαντάκα*.

Μέγα δέμα: Αἰνιγμ. *Τέσσερα στατὰ 'ς τὴ γῆ, τέσσερα*
γλυκόμηλα καὶ ὁ βάντακας, τί εἶναι; (ἡ ἀγελάδα).

βαντάκι τό, Στερελλ. (Ἀγρίν.)—Μποῦμ Ντόπ. ζω-
γραφ. 100 Δλουκοπ. Πῶς ὑφαίν. 16—Λεξ. Δημητρ. *βα-*
δάκι Κύθηρ. Στερελλ. (Μεσολόγγ.) *βαντάκ'* Στερελλ.
(Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βάντα* διὰ τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκι.

1) Μικρὰ δέσμη νήματος Δλουκόπ. ἔνθ' ἄν. 2) Δέμα
ξύλων καυσίμων Κύθηρ. 3) Ἀθροισμα ὀρμαθῶν φύλ-
λων καπνοῦ συνδεδεμένων καὶ ἐξηρητημένων Στερελλ.
(Ἀγρίν. Αἰτωλ.)—Μποῦμ ἔνθ' ἄν.: *Π'λήθ'κι βαντάκια οὐ*
καπνὸς Αἰτωλ. Μὲ *μεγάλη κάμαρα*... μὲ καπνισμένα τὰ δο-
κάκια τῆς στέγης ποῦ κρέμονται ἀπ' αὐτὰ κάμμιὰ εἰκοσαριά
βαντάκια καπνοῦ Μποῦμ ἔνθ' ἄν. 4) Δέμα κλάδων μυρί-
κης συγκρατουμένων διὰ πασσάλου εἰς μέρος ἀβαθὲς τῆς
λιμνοθαλάσσης μεταξὺ τῶν φύλλων τῶν ὁποίων εἰσδύουσα
ἡ γαρίδα ἀλιεύεται Στερελλ. (Μεσολόγγ.)—Λεξ. Δημητρ.:
Βγάνω γαρίδα μὲ τὸ βαδάκι Μεσολόγγ.

βαντακιάζω Δλουκοπ. Πῶς ὑφαίν. 13 *βαντακιά-*
ζου Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαντάκι*.

1) Σχηματίζω τὸ νῆμα εἰς δεσμίδας Δλουκόπ. ἔνθ' ἄν.

2) Σχηματίζω ὀρμαθὸν ἐκ μικροτέρων ὀρμαθῶν φύλ-
λων καπνοῦ Στερελλ. (Αἰτωλ.): *Καπνὸς βαντακισμένους*.

βαντάκισμα τό, Δλουκοπ. Πῶς ὑφαίν. 13.

Ἐκ τοῦ ρ. *βαντακιάζω*.

Ὁ σχηματισμὸς εἰς δεσμίδας τοῦ νήματος.

βαντακολόγος ὁ, Δλουκοπ. Γεωργ. Ρούμελ. 367.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαντάκι* καὶ τῆς καταλ. -λόγος.

Μικρέμπορος ἀγοραστῆς *βαντακίων* (ἰδ. *βαντάκι* 3).

βαντακούλλα ἡ, ΓΞενοπ. Θέατρ. 3,109 *βαδακούλλα*
Κέρκ. Κεφαλλ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βαντάκα* διὰ τῆς καταλ. -οῦλλα.

Μικρὸν δέμα εἰδῶν ἱματισμοῦ κττ. ἔνθ' ἄν.: *Μὲ βα-*
δακούλλα μὲ παλαιόπαννα Κεφαλλ. *Τούτη τὴ βαντακούλλα*
ἐπῆρα μὲ τὰ ρουχάλακι μου ΓΞενοπ. ἔνθ' ἄν. Συνών.
βαντακούλλι, *μπογαλάκι*.

βαντακούλλι τό, ἀμάρτ. *βαδακούλλι* Κέρκ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βαντάκα* διὰ τῆς καταλ. -οῦλλι.

Βαντακούλλα, ὁ ἰδ.

βαντάκωμα τό, Στερελλ. (Ἀγρίν.) *βαντάκουμα*
Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *βαντακῶνω* (II).

Ὁ σχηματισμὸς ἐκ μικρῶν ὀρμαθῶν φύλλων καπνοῦ
ἐνὸς μεγαλυτέρου.

